

ΣΤΕΡΕΟΣΚΟΠΙΚΉ ΟΡΑΣΗ

Η στερεοσκοπία ή στερεοσκοπική όραση είναι η οπτική ανάμιξη δύο πανομοιότυπων αλλά όχι ίδιων εικόνων σε μία, με αποτέλεσμα την οπτική αντίληψη της στερεότητας και του βάθους. Στον ανθρώπινο εγκέφαλο, η στερεοσκοπία προκύπτει από ένα πολύπλοκο σύνολο μηχανισμών που σχηματίζουν μία τρισδιάστατη αντίληψη μέσω της συσχέτισης κάθε σημείου (ή συνόλου σημείων) στο ένα μάτι κάποιου, με ένα αντίστοιχο σημείο (ή σύνολο σημείων) στο άλλο μάτι.

Το Στερεόγραμμα μοιάζει να είναι μία συγκεχυμένη εικόνα, σε αυτή την εικόνα όμως, βρίσκονται δύο περιοχές που περιέχουν τις απαραίτητες πληροφορίες για τον εγκέφαλό μας, ώστε να δει στερεοσκοπικά. Επειδή όμως ο εγκέφαλος δεν τις βλέπει, δεν κάνει καμία προσπάθεια να τις ταιριάζει. Για να το πετύχουμε να τις δούμε, πρέπει να αλλάξει η γωνία που σχηματίζουν τα μάτια μεταξύ τους. Όταν προσπαθούμε να δούμε κάτι κοντά στην μύτη μας, τα μάτια σχηματίζουν την μεγαλύτερη γωνία και αυτό φαίνεται και λέμε ότι «αλληθωρίσαμε» κάτι το οποίο είναι ανακριβές, διότι δεν συμβαίνει απαραίτητα κάτι τέτοιο, απλά έτσι φαίνεται να βλέπουμε...

Πηγή: Wikipedia-Stereoskopiki Orasi.doc

